

— Стой, Крачуне, не шавай!
Нека стъпя по-здраво съ краката!

— Малчо! Звъро! Внимавай!
Ще ми смачкаш главата!

— Нали зная, че тя ти е куха:
ще се смачка и пакъ ще изскочи!

— Ще те ръгна сегичка въ търбуха!
Ще те хвърля на голитъ плочи!

— Пъкъ хвърли ме! Отъ тамъ като рипна,
ще изсвиря, тревога ще дигна,
и безъ тебе апаша ще стигна,
и голѣмия орденъ ще пипна!

— Ще ти кажа азъ тебъ, като слѣзнемъ долу, —
ще ти шибна сто бича по голо!

Победа! Бѣглецътъ е вече
въ рѣцетъ имъ, кротъкъ, пленень!

— Въ участъка! — Малчо отсѣче.
Крачунъ пъкъ: — Води го следъ менъ!

— Момчета, приятели драги, —
апашътъ замоли смутень, —
пуснете ме, сума облаги
ще видите сетне отъ менъ!

Каквото открадна, по равно
съсь васъ ще дѣлимъ за напредъ.
Насъ чака ни бждеще славно...

— Ба, чакатъ те двайсетъ и петъ
и малко курортъ въвъ затвора! —
Крачунъ му сърдитъ изрѣмжа. —
Таквазъ като тебъ апашора
не пуштамъ азъ! Здраво държа!

Димитъръ Подвързачовъ